

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 234/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. W.	1) art. 200 §1 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. i art. 4 §1 k.k. 2) art. 245 §1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

G. A. (1) urodziła się w czerwcu 2013 roku. W czasie czynu miała skończone 5 lat.	Zeznania świadka K. A.	3-3v.	
Dokumenty z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ł.	59		
Od 2017 roku do 2020 roku matka pokrzywdzonej G. K. A. pozostawała w nieformalnym związku z G. W.. W tym okresie K. A. wraz ze swoją córką często przebywały w T. u G. W..	Zeznania świadka K. A. i częściowo zeznania G. W.	3-3v. 453v-455	
Wyjaśnienia oskarżonego D. W.	84-85		
G. W. mieszkał wraz ze swoim synem D. W. we wsi - T.. Jego mieszkanie składało się z dwóch pokoi i kuchni. Jeden pokój zajmował G. W., a drugi jego syn D. W.. W sytuacji kiedy do T. przyjeżdżała K. A. i G. A. (1) to jeden pokój zajmował G. z K., a w drugim spała G. wraz z D.. Sytuacja zmieniła się w okresie grudzień 2018 roku - marzec 2019 roku kiedy do G. W. wprowadzili się jego rodzice i zajęli jeden z dwóch pokoi. Wtedy G. A. (1) spała w pokoju wraz z matką i jej konkubentem, natomiast D. W. nocował w samochodzie bądź na kocu w pokoju swoich dziadków.	Zeznania świadka K. A.	3-3v.	

Kwestionariusz wywiadu środowiskowego dotyczący D. W.	140,276		
Wyjaśnienia D. W.	84-85		
<p>W bliżej nieokreślonym okresie czasu nie później niż grudniu 2018 roku / styczniu 2019 roku do marca 2019 roku przed wprowadzeniem się rodziców G. W. do jego mieszkania K. A. wraz z córką G. A. (1) przyjechały do T.. G. spała sama w pokoju kiedy nagle w nocy do pokoju wszedł pijany D. W.. Mężczyzna zablokował drzwi krzesłem tak, żeby nikt nie mógł wejść do pokoju. Mężczyzna podszedł do małej dziewczynki, która udawała, że śpi i próbował ją obudzić. Kiedy upewnił się, że dziewczynka śpi zdjął z niej bieliznę (różowe spodenki w motylki). G. nie krzyczała bo się bała, że D. może zrobić jej krzywdę. Następnie oskarżony dotykał jej narządów intymnych, w postaci krocza. Potem zastraszył ją, że jak komuś opowie o tej sytuacji to będzie kapusiem i ją zabije. Groźba ta spowodowała, że G. A. (1) jeszcze przez długi czas bała się komukolwiek o tym powiedzieć. Dopiero około marca/ kwietnia 2020 roku opowiedziała o tym swojej matce – K. A..</p>	Zeznania K. A.	3-3v. 286-288v.	

<p>Druga sytuacja miała miejsce również w okresie jak wyżej i także w T. w domu G. W.. G. A. (1) przebywała sama w domu. G. W. wraz z K. A. pojechali na zakupy. W pewnym momencie do mieszkania przyszedł D. W., był pod wpływem alkoholu. Zamknął drzwi na klucz, podszedł do G. A. (1) rozebrał ją i dotykał po całym ciele. Dziewczynka nie krzyczała i nie wzywała pomocy.</p>			
<p>Zeznania A. W.</p>	<p>122v. 301-302</p>		
<p>Zeznania G. A. (1) i rysunki stworzone podczas przesłuchania</p>	<p>42-55</p>		
<p>Zeznania K. W.</p>	<p>34-35 288v. - 289</p>		
<p>Zeznania M. W.</p>	<p>56v-57 298v-299</p>		
<p>W dniu 24 kwietnia 2020 roku G. A. (1) trafiła na oddział dziecięcy szpitala w Ł. z uwagi na zażycie dużej dawki leków psychotropowych (H.), które zostały jej wcześniej zalecone przez lekarza psychiatrę. W trakcie pobytu w placówce medycznej G. A. (1) opowiedziała o zdarzeniu z D. W. lekarzowi pediatrze oraz psychologowi.</p>	<p>Zeznania świadka K. A.</p>	<p>3-3v, 288v. -289</p>	

Dokumentacja medyczna	17		
Zeznania K. W.	34, 288v.-289v.		
Zeznania M. W.	56v.-57 298v. - 299v.		
Po wyjściu ze szpitala od dnia 4 maja 2020 roku do dnia 1 kwietnia 2022 roku dziewczynka przebywała w instytucjonalnej pieczy zastępczej pod opieką E. M.. Nadal była pod opieką psychiatry. Od 1 kwietnia 2022 roku G. A. (1) została przeniesiona do innej rodziny pomocowej. Decyzję podjęło (...) Centrum Pomocy (...) w Ł..	Zeznania E. M.	65v. 300-300v. 421-422	
Funkcjonowanie G. A. (1) mieści się w szeroko rozumianej normie, ma prawidłowo ukształtowane procesy spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń. Podczas przesłuchania nie obserwowano w zachowaniu małoletniej cech niepełnosprawności intelektualnej. Sytuacja w jakiej się znalazła mogła wpływać blokująco na spontaniczne i szczegółowe relacjonowanie o zdarzeniach objętych zarzutem. Dziewczynka z dużym prawdopodobieństwem w rozmowach z dorosłymi relacjonowała o zdarzeniach będących	Opinie psychologiczne J. G. i A. G.	186-192 311, 320-321 470-483 487-489	

<p>elementem jej doświadczeń.</p> <p>Opisywane objawy i zachowania G. A. (2) wskazują na konsekwencje między innymi wykorzystania seksualnego.</p> <p>Biegła A. G. (1) wskazała, że stan psychiczny G. A. (1) jest niestabilny. Dziecko ujawnia silne zaburzenia bezpieczeństwa, labilność emocjonalną, zaburzenia emocji oraz zaburzenia zachowania. Dziewczynka ma myśli samobójcze oraz zachowania o charakterze samookaleczeń. Biegła stwierdziła, że nie ma możliwości przesłuchania małoletniej ponownie z powodu złego stanu psychicznego, a udział w ponownym przesłuchaniu może spowodować reakcje nieprzewidywalne.</p> <p>Ponowne przesłuchanie małoletniej odbiera jako wysoce trudne i zagrażające jej dobru. Biegła wskazała również, że dziecko potrzebuje kontynuacji leczenia psychiatrycznego oraz postępowania psychologicznego.</p> <p>Biegła J. G. również wykluczyła możliwość ponownego przesłuchania dziewczynki.</p>			
<p>D. W. nie jest upośledzony umysłowo. Nadużywa alkoholu. Będąc pod jego wpływem podejmuje zachowania</p>	<p>Opinia psychologiczno – seksuologiczna dotycząca D. W.</p>	<p>127</p>	

<p>przekraczające normy społeczne i prawne. Alkohol ma na niego odhamowujący wpływ. D. W. ma nieprawidłową osobowość, o cechach dyssocjalnych. Oznacza to, że instrumentalnie traktuje ludzi, nastawiony jest na zaspokajanie własnych potrzeb oraz lekceważy normy społeczne i prawne. D. W. preferuje seksualnie dorosłe kobiety. Nie rozpoznano u niego pedofilii tj. preferencji w kierunku małoletnich bez rozwiniętych trzeciorzędnych cech płciowych.</p>			
<p>D. W. nie wykazuje objawów choroby psychicznej ani cech upośledzenia umysłowego.</p>	<p>Opinia psychiatryczna dotycząca D. W.</p>	<p>166</p>	
<p>Oskarżony nie przyznał się do stawianych zarzutów. Kwestionuje zeznania dziewczynki.</p> <p>D. W. był wcześniej karany. Na chwilę orzekania jest osobą niekaraną.</p> <p>Oskarżony sprawuje obecnie opiekę nad dziadkami. Jest zarejestrowany w PUP w Ł..</p> <p>Kurator zawodowa nie miała zastrzeżeń co do wykonywania obowiązku probacyjnego nałożonego na w/w wyrokiem w</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego Karta karna Wywiad kuratorski</p>	<p>85, 322,500 97, 441 495-496</p>	

<p>sprawie o sygnaturze akt II K 386/18. W miejscu zamieszkania nie ma skarg na zachowanie oskarżonego, nie jest widywany pod wpływem alkoholu.</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	D. W.	Podczas drugiego zdarzenia z udziałem oskarżonego - nagrywanie telefonem nagiej dziewczynki i udostępnienie tych treści w mediach społecznościowych	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
D. W. kazał dziewczynce rozebrać się do naga i nagrywał to telefonem, a następnie udostępnił tą treść w mediach społecznościowych.	Zeznania K. W.	34-35, 289	
<p>1.OCena DOWOdów</p>			
<p>0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

	Opinia psychologiczno – seksuologiczna dotycząca D. W.	Opinia sporządzona przez dwóch biegłych - lekarza seksuologa i psychologa (seksuologa). Opinia jasna, pełna i rzetelna. Wnioski sformułowane w opinii znajdują potwierdzenie w całości zebranego w sprawie materiału dowodowego. Brak podstaw do kwestionowania wniosków sformułowanych w sporządzonej opinii.	
	Opinia psychiatryczna dotycząca D. W.	Opinia jasna, pełna, rzetelna, sporządzona przez biegłych psychiatrów oraz psychologa. Brak podstaw do kwestionowania wniosków sformułowanych w sporządzonej opinii.	
	Dokumentacja medyczna dotycząca G. A. (1)	Brak podstaw do kwestionowania dokumentacji. Dokumentacja sporządzona przez lekarzy ze szpitala w Ł. podczas hospitalizacji małoletniej w okresie od 24 kwietnia 2020 roku do 4 maja 2020 roku.	
	Dokumenty z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ł.	Brak podstaw do kwestionowania dokumentacji. Dokumentacja dotycząca sytuacji materialnej i rodzinnej K. A..	

	<p>Kwestionariusz wywiadu środowiskowego dotyczący D. W.</p>	<p>Brak podstaw do kwestionowania dokumentacji. Wywiad dotyczy sytuacji materialnej, rodzinnej oskarżonego D. W. oraz środowiska w którym żyje. Sporządzony przez powołaną do tego osobę- kuratora.</p>	
	<p>Zeznania G. A. (1) oraz rysunki wraz z opinią psychologiczną</p>	<p>Sąd w całości dał wiarę zeznaniom złożonym przez małoletnią. Jej depozycje pokrywają się z zeznaniami K. W., M. W. oraz K. A..</p> <p>Pokrzywdzona w zeznaniach złożonych w obecności psychologa potwierdziła zdarzenia, o których wcześniej opowiedziała swojej matce – K. A. oraz lekarzowi i pani psycholog. Na kartce papieru napisała imię swojego oprawcy oraz na obrazku dziewczynka zaznaczyła miejsce, w które była przez niego dotykana. Wskazać należy, że G. A. (1) w trakcie przesłuchania nie miała skończonych jeszcze 7 lat. Dziecko przez czas trwania przesłuchania w przeważającej części albo milczało, albo kiwało potakująco lub przecząco głową w odpowiedzi na zadawane jej pytania. Dziewczynka podała, że bała się D. W. i że ten ją dotykał jak zostali sami w domu. Dziewczynka podała, że D. przyszedł wtedy pijany do domu, była to noc i sytuacja miała</p>	

		<p>miejsce w pokoju D. w którym ona spała. D. miał spać w samochodzie.</p>	
	<p>Opinia psychologiczna biegłej A. G.</p> <p>opinia psychologiczna oraz uzupełniająca biegłej J. G.</p>	<p>Opinia psychologiczna (pisemna jak i ustna) sporządzona przez biegłego psychologa uczestniczącego w przesłuchaniu małoletniej- pełna, jasna, wyczerpująca - brak podstaw do kwestionowania jej wiarygodności i rzetelności.</p> <p>Tak samo należy ocenić opinie psychologiczne sporządzone przez biegłego psychologa A. G. (1).</p> <p>Biegłe wskazały, że dziecko potrzebuje kontynuacji leczenia psychiatrycznego oraz postępowania psychologicznego.</p> <p>W opiniach brak sprzeczności, opinie spójne. Biegłe udzieliły odpowiedzi na wszystkie pytania. Oceniły stan psychiczny dziecka, jego rozwój, wskazały na zaburzenia zachowania i emocji. Brak podstaw do negowania wniosków.</p>	
	<p>Zeznania K. A.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom matki pokrzywdzonej.</p> <p>Zawiadomienie o popełnionym przestępstwie K. A. złożyła dopiero miesiąc po dowiedzeniu się od córki o tym, że miało miejsce zdarzenie z D.</p>	

		<p>W., kiedy G. w trakcie hospitalizacji powiedziała o tym zdarzeniu również lekarzowi oraz psychologowi. W depozycjach wskazała, że córka zachowuje się od jakiegoś czasu w sposób agresywny, była z nią u lekarza psychiatry, który przepisał dziewczynce leki ale nie zostawił jej na obserwacji w szpitalu. Wskazała, że ma kłopoty wychowawcze z córką, która jej nie słucha i nie wykonuje jej poleceń. Córka chciała by się malować i być dorosła, często korzystała z Tik-T. i oglądała seriale paradokumentalne takie jak „ukryta prawda”, „dlaczego ja” czy „ostre cięcie”.</p> <p>Matka relacjonuje wydarzenia usłyszane od córki w podobny sposób w jaki opowiedziały to lekarz i psycholog. Zeznania matki w zakresie popełnionego przez D. W. czynu pokrywają się z depozycjami złożonymi przez G. A. (1). Ponadto depozycje świadka znajdują również potwierdzenie w zeznaniach złożonych przez A. W..</p>	
	Zeznania K. W.	Zeznania świadka w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu Sąd uznał za wiarygodne. K. W. opisuje to co usłyszała od G. A. (1) w sposób spójny, jasny	

		<p>i logiczny. Opisała dwa zachowania oskarżonego, które znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w szczególności zaś w zeznaniach małoletniej G. A. (1) oraz K. A..</p>	
	<p>Zeznania M. W.</p>	<p>Zeznania świadka w zakresie czynu przypisanego oskarżanemu Sąd uznał za wiarygodne. M. W. opisuje to co usłyszała od G. A. (1) w sposób spójny, jasny i logiczny. Opisała dwa zachowania oskarżonego, które znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w szczególności zaś w zeznaniach małoletniej G. A. (1) oraz K. A..</p>	
	<p>Zeznania E. M.</p>	<p>Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności świadka. Zeznania logiczne i spójne. Świadek relacjonuje jedynie zachowanie pokrzywdzonej po wyjściu ze szpitala w dniu 4 maja 2020 roku. Depozycje nie wskazują na żadne istotne elementy dotyczące przedmiotowego zdarzenia, opisują jedynie zachowanie małoletniej podczas pobytu w domu E. M.. Podaje również, że dziewczynka od momentu umieszczenia jej w pieczy zastępczej stała się skryta, wycofana. Była hospitalizowana przez</p>	

		okres 3 miesięcy w szpitalu psychiatrycznym z powodu samookaleczeń i problemów z myślami samobójczymi. Przyjmuje leki psychotropowe.	
	Zeznania A. W.	Świadek zeznawała w sposób logiczny, spójny. Sąd dał wiarę depozycjom świadka, które są tożsame z zeznaniami K. A. oraz innym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z depozycjami G. A. (1).	
	Zeznania G. W.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w zakresie związku z K. A. oraz ich przyjazdów i pobytu w T.. Znajduje to oparcie w zeznaniach K. A. oraz wyjaśnieniach oskarżonego.	
	Opinia kryminalistyczna dotycząca dwóch telefonów komórkowych należących do D. W.	Opinia sporządzona w sposób jasny, rzetelny i pełny. Wnioski zawarte w opinii zostały uwzględniona przy ustalaniu stanu faktycznego. W opinii nie ujawniono żadnych treści, które związane by były z utrwalaniem nagiego wizerunku pokrzywdzonej przez D. W.. Brak zdjęć i filmów związanych z zaistniałym zdarzeniem .	
	Karta karna	Brak podstaw do kwestionowania dokumentu. Sporządzony przez powołany do tego organ.	

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Zeznania I. S.</p>	<p>Zeznania świadka nie miały znaczenia dla ustalenia faktów. Świadek nie posiadała informacji na temat zdarzenia, które jest objęte postępowaniem.</p>	
	<p>Zeznania K. W.</p>	<p>Sąd nie dał wiary depozycjom świadka dotyczącym faktu, że D. W. nagrywał telefonem nagą dziewczynkę, a później udostępnił to w sieci. Ten fakt nie znajduje potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym w szczególności zaś w opinii sporządzonej przez biegłych badających telefony komórkowe należące do D. W.. Niemniej biegły zaznaczył, że niektóre treści mogły zostać trwale usunięte.</p>	
	<p>Protokół oględzin płyty z nagrania rozmowy G. A. (1) z</p>	<p>Protokół sporządzony w sposób prawidłowy, jednak Sąd nie wziął pod uwagę treści rozmowy którą V. S. odbyła z G. A. (1). Biorąc pod uwagę całość materiału dowodowego</p>	

		<p>oraz zachowanie się pokrzywdzonej, jej nerwowość, niechęć opowiadania o zaistniałym zdarzeniu, nie można przyjąć, że dziewczynka była szczerą w rozmowie z przyrodnią siostrą. Zdarzenie, w którym uczestniczyła było dla niej na tyle trudne emocjonalnie, że nie sposób wyobrazić sobie opowiadania o nim każdej osobie, w szczególności siostrze, która jest od niej niewiele starsza. G. A. (1) dopiero po długim czasie powiedziała o tym zdarzeniu swojej matce. Z tego powodu Sąd uznał, że rozmowa ta nie może stanowić wiarygodnego dowodu niewinności oskarżonego.</p>	
	Zeznania J. S.	<p>Sąd nie wziął pod uwagę depozycji świadka ustalając stan faktyczny. Biorąc pod uwagę, że J. S. jedynie relacjonowała rozmowę V. S. z G. A. (1) którym Sąd nie dał wiary, to również w tym przypadku nie mógł przyjąć inaczej.</p>	
	Zeznania świadka I. I.	<p>Zeznania świadka nie miały znaczenia dla ustalenia faktów. Świadek nie posiadała informacji na temat zdarzenia, które jest objęte tym postępowaniem.</p>	
	Zeznania G. W.	<p>Sąd pominął zeznania świadka w dalszej części jako, że nie miał</p>	

		on wiedzy na temat zdarzeń objętych aktem oskarżenia. Świadek emocjonalny w swych wypowiedziach, mało precyzyjny. Negatywnie oceniał zachowanie matki pokrzywdzonej, a mimo to zdecydował się z nią mieć dziecko.	
	Wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia oskarżonego w części w jakiej kwestionuje on swoje sprawstwo i winę nie zasługują na wiarę. Wyjaśnienia te pozostają bowiem w sprzeczności z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonej, K. A., M. W. oraz K. W..	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	1	D. W.

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W świetle ustalonego stanu faktycznego sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona określone w art. 200 §1 k.k. oraz 245 §1 k.k.</p> <p>Karze określonej w art. 200 §1 k.k. podlega, ten kto obcuje płciowo z małoletnim poniżej lat 15 lub dopuszcza się wobec takiej osoby innej czynności seksualnej lub doprowadza ją do poddania się takim czynnościom albo do ich wykonania.</p> <p>Inne czynności seksualne (art. 197 § 2 i 3, art. 198–200 oraz art. 200a § 2 KK) to takie zachowania, niemieszczące się w pojęciu obcowania płciowego, które związane są z szeroko rozumianym życiem płciowym człowieka. Zakres zachowań mieszczących się w ramach tego pojęcia powinien być wyznaczany nie tylko przez odwołanie się do wykładni gramatycznej. Należy uwzględniać, podobnie jak przy wykładni innych znamion, ratio legis danego zakazu, dobra prawne będące przedmiotem jego ochrony oraz miejsce w</p>			

systematyce KK. (kom do art.197 KK red. Stefański 2023, wyd. 6/Warylewski/Nazar)

Samo dotykanie narządów płciowych ofiary przez sprawcę nie mieści się w zakresie zachowań obejmowanych terminem "obcowanie płciowe" i powinno być traktowane jako "inna czynność seksualna" (zob. J. Wojciechowski, KK. Komentarz, 1997, s. 344; tenże, Przepęstwo, s. 15).

D. W. doprowadził pokrzywdzoną dwukrotnie do poddania się innej czynności seksualnej, co wynika z zeznań małoletniej jak teŝ jej matki oraz M. W. i K. W.. Oskarŝony po uprzednim zdjęciu z pokrzywdzonej ubrania, dotykał jej miejsc intymnych - krocza.

G. A. (1) w chwili czynu była osobą małoletnią poniŝej 15 roku ŝycia.

Jako, ŝe miało to miejsce dwa razy naleŝało zastosować art. 12 §1 k.k. przy uwzględnieniu art. 4 §1 k.k. gdyŝ 24 czerwca 2020 roku wszedł w ŝycie przepis art. 57b k.k., który zaostrzył kary za czyn ciągły.

Przepęstwo z art. 245 k.k. moŝe być popełnione w dwóch postaciach –mianowicie uŝycia przemocy lub groŝby bezprawnej w celu wywarcia wpływu

na świadka lub inne osoby wymienione w tym przepisie albo też w postaci naruszenia nietykalności cielesnej świadka czy innego uczestnika postępowania w związku z celem wywarcia na niego wpływu. Sposób zachowania sprawcy może zatem polegać na tych dwóch formach- użycia przemocy lub groźby bezprawnej albo naruszenia nietykalności cielesnej. (kom. do art. 245 k.k. red. Stefański 2023, wyd.6/Herzog)

W świetle ustaleń faktycznych sąd przyjął, iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 245 §1 k.k. Otóż należy podkreślić, że o groźbach mówiła tylko matka pokrzywdzonej. Dziewczynka nie opowiadała o groźbach będąc w szpitalu mimo, że relacjonowała zbieżnie o dwóch zdarzeniach z udziałem oskarżonego D. W.. Groźby- jak wynika z zeznań K. A.- miały na celu „uciszenie” G. tzn. aby o tej sytuacji nie opowiadała bo będzie kapusiem i jak komuś powie to oskarżony ją zabije. W małoletniej pokrzywdzonej wzbudziło to obawę, że zostanie ona spełniona i z tego powodu dziewczynka nie poinformowała o zdarzeniu nawet najbliższej osoby - swojej

matki. Zrobiła to dopiero po długim czasie.

Podkreślić też należy, że z ustaleń nie wynika by groźby były stosowane w celu doprowadzenia pokrzywdzonej do poddania się innej czynności seksualnej. Za pierwszym razem oskarżony upewnił się, że dziewczynka śpi (ona udawała) po czym zdjął z niej bieliznę. Nie mógł jej zatem w tym momencie grozić bo ona udawała, że śpi. Za drugim razem było podobnie i także G. nie wyzwała pomocy i nie krzyczała. Groźby zostały wypowiedziane zatem już po zdarzeniu, by dziewczynka o tym, co zaszło nie opowiadała. W ten sposób relacjonuje to również jej matka. Nie udało się ustalić, ile razy takie groźby miały miejsce, więc Sąd przyjął na korzyść oskarżonego, że było to raz w bliżej nieustalonym dniu w okresie od grudnia 2018 roku do marca 2019 roku.

Sąd przyjął okres, w którym miało miejsce zdarzenie na podstawie zeznań złożonych przez K. A.. Pokrzywdzona G. A. (1) nie potrafiła umiejscowić zdarzenia w czasoprzestrzeni jednak wiedziała, że zdarzenie miało miejsce przed wprowadzeniem się rodziców G. W. do T. (...). Z zeznań K. A. wynika, że rodzice G. W. wprowadzili się jesienią

<p>2018 roku/zimą 2019 roku. Biorąc to pod uwagę Sąd przyjął okres, że zdarzenia miały miejsce w bliżej nieustalonym okresie grudzień 2018 roku- marzec 2019 roku.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	3.5. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

D. W.	1. i 2.	1. i 2.	<p>Wina oskarżanego nie budziła wątpliwości. W sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności, które wpływałyby na wyłączenie winy. D. W. nie jest osobą chorą psychicznie ani nie jest upośledzony umysłowo, a w czasie popełnienia czynu rozpoznawał jego znaczenie i mógł pokierować swoim postępowaniem.</p> <p>Wprawienie się przez niego w stan upojenia alkoholowego również nie ma wpływu na zniesienie poczytalności sprawcy.</p> <p>Wiek oskarżonego, jego doświadczenie życiowe oraz nieograniczona w żadnym zakresie poczytalność umożliwiały mu w pełni rozpoznanie niewłaściwości podejmowanych przez siebie działań oraz pokierowanie swym postępowaniem zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi i społecznymi. Jednocześnie oskarżony nie znajdował się w okresie popełnienia przypisanych mu przestępstw w szczególnej sytuacji motywacyjnej, która mogłaby limitować jego winę.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów był wysoki, z uwagi na sposób popełnienia czynu, umyślnie (w zamiarze bezpośrednim)</p>
-------	---------	---------	---

			<p>naruszenie bardzo istotnego dobra prawnie chronionego jakim jest wolność seksualna, obyczajność społeczna, a nade wszystko dobro dziecka.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą sąd potraktował niekaralność, młody wiek oskarżonego oraz sposób działania (brak spowodowania u dziecka obrażeń ciała).</p> <p>Okolicznościami wpływającymi na podwyższenie wymiaru kary jest przede wszystkim wiek pokrzywdzonej, działanie oskarżonego pod wpływem alkoholu.</p> <p>W ocenie Sądu orzeczona w wyroku represja spełni cele stawiane karze, jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego przestępstw oraz nie przekracza stopnia jego winy.</p>
	4.	1.	<p>Sąd orzekł zakaz kontaktowania się z małoletnią pokrzywdzoną oraz zakaz zbliżania się na odległość mniejszą niż 50 metrów na okres 8 lat. Jest to czas, po upływie którego pokrzywdzona osiągnie pełnoletność i jako dorosła kobieta sama będzie o sobie stanowiła.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. W.	3.	1.	Zgodnie z treścią art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawiania wolności oskarżonemu został zaliczony okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci tymczasowego aresztowania od dnia 29 czerwca 2020 roku od godziny 9:15 do dnia 16 września 2021 roku do godziny 11:25.
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5.	Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd obciążył oskarżonego kosztami		

sądowymi (wydatkami)
w części tj. w kwocie
3500,00 złotych.

D. W. nie ma nikogo
na utrzymaniu, jest
bezdzielnym kawalerem.
Jest zdrowy. Nie
pracuje, gdyż opiekuje
się dziadkami. Otrzymuje
zasilek w kwocie 380 zł.
Biorąc pod uwagę, że
oskarżony może pracować,
jak również fakt, że
koszty sądowe mogą
zostać uiszczone w ratach
Sąd uznał za zasadne
przynajmniej częściowe
obciążenie oskarżonego
wydatkami. Nie jest to
kwota, która przekracza
możliwości zarobkowe D.
W..

1.Podpis

Edyta Markowicz